

Наміри

В уряді розглядають варіант повернення Міністерства аграрної політики та продовольства України. Як стверджує одне з джерел, перші розмови про це розпочалися після ста днів уряду, коли стало зрозуміло, що Міністерство економіки, торгівлі і сільського господарства належно не тягне аграрний сектор. Ще одна причина – це земельна реформа, яку інформаційно Міністерство Милованова прогало, переконане джерело, тому президент хоче бачити на цьому напрямку людину, яка знайде спільну мову із суспільством. Натомість інший співрозмовник з влади каже, що пропозиція про поновлення Мінагро виникла під час останньої розмови прем'єра Олексія Гончарука та Володимира Зеленського.

У середу, 15 січня, члени комітету ВРУ з питань аграрної та земельної політики включили до порядку розгляду на наступну сесію 18 аграрних законопроектів, зокрема:

- №0850 Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо єдиної правової долі земельної ділянки та розміщеного на ній об'єкта нерухомості);
- №0853 Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо уточнення порядку передачі в оренду водних об'єктів у комплексі з земельними ділянками;
- №0856 Про сільськогосподарську кооперацію;
- №2178-10 Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо умов обігу земель сільськогосподарського призначення;
- №2194 Про внесення змін до Земельного кодексу України та інших законодавчих актів щодо удосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин;
- №2195 Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо продажу земельних ділянок державної та комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) через електронні аукціони;
- №2280 Про внесення змін до Земельного кодексу України та інших законодавчих актів щодо планування використання земель;
- №2548 Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення державного регулювання у сфері поводження із пестицидами і агрохімікатами;
- №0854 Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами та посилення державного контролю за використанням і охороною земель;
- №2065 Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо набуття громадянами України – засновниками фермерських господарств права власності на земельні ділянки, надані їм у постійне користування чи довільне успадковане володіння для створення та/або ведення фермерського господарства (селянського (фермерського) господарства);
- №2067 Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо успадкування права постійного користування земельною ділянкою;

Масові протести в столиці 14 - 15 січня.

У Петриківці на початку минулого століття родина мала 5 – 8 десятин землі

Шановна редакціє! Вельми непокоїть вкрай небезпечний, колонізаторський замір ошачливити певних людей тисячами гектарів землі. Автори цієї дикої ідеї, облудно іменуючи себе «слугами», воістину не мають за душею нічого святого. Коли одному усе, що залишиться іншим? Нічого! Нічого! Люди стануть зайвими на цій території, бо не знайдуть собі ніякого діла! Добре пам'ятаю розповіді свого діда по мамі Івана Трифоновича Квака з Гречаного Петриківського району. До Жовтневого перевороту 1917-го у Петриківці більшість родин, а вони тоді були великими, мали 5 – 8 десятин землі, чимало худоби, жили в достатку. Сім'ї з двома десятинами вважалися малоземельними, а з 20-ма – багатими, рідко в кого стільки було, одиниці мали 50 десятин. На нових землях випасали худобу, де ляже корова, там хата має бути, а де кішка – то недобре місце. За переписом 1907 р. Петриківська волость налічувала 29 тисяч чоловік! Наша земля годувала таку кількість людей, і ніхто з голоду не помирив, як за червоних сатрапів. Розвивалися ремесла, розпис, заможні люди розбудовували сільську інфраструктуру, лікарні і школи. Селяни обирали волосного голову, писаря і суддю. Коли хто з них вчиняв негідно, одразу сходилися і виганяли негайно. Совіти загнали людей, як рабів, до колгоспів, де за ударну працю давали клаттик червоної матерії чи розмальованого паперу. В Україні у 90-х землю розпаювали – колгоспникам. Але ж забирали її в усіх! Тому сьогодні буде справедливим оці 10 мільйонів гектарів державних, себто колишніх сільських, земель не продавати з молотка, як планує уряд, а повернути селянам – роздати на двір, гектарів по п'ять, де не має власного паю. І тоді Україна розцвіте моментально. А заважати людям жити «законами» на кшталт продажу землі тисячами га в одні руки не слід, це пряма згуба і громадянам, і державі. На своїй землі люди самі придумують собі добрі закони, на чужій – животітимемо за чужими. Думаймо, брати і сестри українці!

З повагою Віталій ПАНКО, пенсіонер, сел. Петриківка.

СТАРИЙ НОВИЙ РІК Сила спротиву РОЗПОЧАВСЯ З ПРОТЕСТІВ

Вночі у перший день Нового року за старим стилем фермери України не святкували, а їхали до Києва на протести проти продажу української землі. Акції були намічені на 14 і 15 січня, далі за ситуацією. Об'єднаний штаб захисту рідної землі оголосив про блокування вулиць урядового кварталу столиці в дні роботи Верховної Ради, як черговий

попереджувальний захід діючій владі, у 8-ми місцях столиці: на Інститутській, Шовковичній, Грушевського, Лаврській, Липській, Цитадельній тощо. Дніпропетровська і Полтавська делегації дислокувалися на Михайлівській, поблизу Києво-Печерської лаври.

Читайте стор. 4,5

Перевезення зерна Дніпром зросло більш як на 50 відсотків

За даними Адміністрації морських портів України, в 2019 році обсяг перевезень зернових вантажів р. Дніпро збільшився порівняно з попереднім роком на більш як 54 відсотки – до 4,9 млн. тонн.

«Зростання перевезень вантажів по Дніпру відбувається на тлі зменшення кількості суднопро-

ходів на 27 відсотків. Це свідчить про збільшення рівня завантаженості суден і поліпшення умов судноплавства», – розповіли в АМПУ.

Також повідомляється, що в цілому в звітний період кількість перевезених вантажів р. Дніпро зросла на 19 відсотків – майже до 11,8 млн. тонн. За матеріалами АгроЮг.

Календар День злуки

Сьогодні, 22 січня, День соборності України. Це свято має вже більш ніж сторічну історію. Вперше День соборності України відсвяткували у 1939 році в Хусті. Тоді це місто було столицею Карпатської України – чехословацької автономії. А офіційно святкувати День соборності в Україні почали лише у 1999 році після указу президента Леоніда Кучми. Щорічно в цей день відзначають важливу історичну подію, що відбулася в 1919 році – проголошення Акту злуки Української народної республіки і Західноукраїнської народної республіки. Також цього дня згадують підписання Четвертого Універсалу Центральної Ради. Це сталося роком раніше – 22 січня 1918 року. Цим документом проголошувалася повна незалежність УНР.

Похорон раз, похорон два, похорон три... Трагедії

Минулої суботи - за лічені годин до святвечора - на вулиці Інгульській у приватному секторі Кривого Рогу хоронили хорошу людину. Мало того, що цю людину поважали у кількох родинах. Рідні та близькі з'їхалися звідусіль - і зблизька, і здалеку також. Біда скликала тих, хто давно й не бачився та не зустрічався. Ще померлий мав чимало друзів і знайомих, які теж знайшли за потрібне провести товариша в останню путь. Не кажучи вже про сусідів, котрі не могли не віддати шану земляку. Адже приватний сектор, де це відбувалося, все одно, що окреме село в обіймах великого міста-мегаполісу. Тут кожен знає один одного в обличчя і кожен кожному ціну.

Микола НЕЧИПОРЕНКО

ТОМУ ВІДРАЗУ за нелогічну чи бодай за недоречно і незрозумілу ситуацію сприйняли присутні, що один з родичів покійника з кількома іншими рідними та близькими затіяв несподівану сварку. Чи хтось образив цього 44-літнього чоловіка, чи він з кимось з рідні в чомусь не порозумівся, щось не поділив. На нього зашикали, що не годиться, коли в домі покійник лежить, з'ясовувати стосунки, однак той не вгавав. Тільки і того, що потім вийшов у двір і остеронь тримався від своїх «кривдників». Але коли померлого винесли з житлового помешкання, аби усі бажачі могли попрощатися з ним, сталося щось більш, ніж неймовірне і трагічне: «зобижений» родич раптом вихопив з-під поли ніж і з оскаженілими вигуками напав спершу на рідного дядька, якому уже повних 77 літ, а потім і на двоюрідну 46-річну сестру. І як напав-налетів? Безупинну завдавав їм ножові поранення. З силою і злістю, наче дядько та сестра дійсно перед ним дуже завинили, бив, куди міг попасти і дістати. Дядько і сестра від нього намагалися, ясна річ, тікати, та розлючений родич наздоганяв. Спроби ж як зупинити «не інакше, як здурілого родича», так і захистити від нього ні в чому не винних пристарілого дядька і жінку-сестру, не увінчалися успіхом. Не вдавалося наче цього

зробити, бо, кажуть, «на нього справді найшло». Хапали наче такі гуртом, а «він же відбивався, розмахуючи все тим ножем». Довелося викликати наряд поліції, і якщо вірити свідкам, «навіть поліція з ризиками для себе та з великими труднощами не відразу вгамувала, приборкала розбійника та убивцю». Так, убивцю. Адже тим часом сюди прибула й швидка медична допомога, але виявилася безсилою допомогою потерпілим - від отриманих ран вони померли на місці, біля домовини свого відлетілого у вирій родича. Наступного дня на Хрещення Господнє великій родині довелося влаштувати ще два похорони.

Зрозуміло, що за надзвичайно трагічним випадком відразу розпочали кримінальне провадження - за статтю «умисне вбивство двох осіб». Світить за це затриманому буквально за гарячими слідами на місці свого злочину до 15 років позбавлення волі або й довічне ув'язнення. Але чим насправді для нього усе це скінчиться, ще, як-то кажуть, поживемо - побачимо. Бо що тепер розповідають у його рідні? Що чоловік, який схопив несподівано ножа і по суті зарізав своїх близьких, і раніше не раз «немов втрачав розум» і поводив себе неадекватно. Однак тривалий час «дивилися на це крізь пальці». Хоч позаторік на початку грудня патрульні Центрально-Міського управління поліції Кривого Рогу отримували виклик від... бригади меддопомоги психоневрологічного диспансеру.

Виявилось, в одному з приватних будинків на вулиці Інгульській так розбушвався тоді ще 42-річний чоловік, що його рідні, передусім батько і мати, не знали, що з ним робити, як упоратися і приборкати. І самі вирішили, що зарадити зможуть лише медпрацівники психлікарні. А ті також опинилися у небезпечному становищі: чоловік, «у якого стався припадок», відбивався від них сокирою і серпом, а потім зачинився у домі і нікого не впускав. Нахвалювався підпалити, якщо спробують його «схопити і зв'язати». Поліцейським нічого не залишалося, як, щоб справитися, викликати підмогу.

Неважко ж здогадатися, що затримували і «знешкоджували» вони тоді чоловіка, який тепер ось жахливим чином і вбив двох своїх родичів. Чому два роки тому його з психдиспансеру швидко і легко відпустили додому, до пуття наразі не відомо. Ми ж не можемо піся цього «інциденту» змовчати про те, що у нашій державі чимдалі все більш масово відбуваються «помутніння свідомості». Адже подібні жахіття уже далеко не поодинокі. У Новомосковську буквально у жовтні минулого року онук уже не дитячого віку наче ні з того, ні з цього проткнув ножем груди свого 85-літнього діда. Ви не повірите: а тієї ж минулої суботи, себто 18 січня, у тому ж Кривому Розі, але на вулиці Ракітіна, інший тамтешній житель середніх літ ганявся за перехожими і погрожував їм чималим тесаком. І аби втихомирити дебошира, людям теж довелося кликати патруль. Хуліган теж поводив себе агресивно, не даючись зловитися «голими руками». Далі цитуємо повідомлення міського управління Нацполіції: «Щоб неадекватний чоловік не завдав школи собі й оточуючим, його врешті-решт закували

в наручники і у супроводі наряду доставили у психоневрологічний диспансер. Госпіталізували там з гострою алкогольною інтоксикацією. На місці пригоди побувала також слідчо-оперативна група, яка вилучила в затриманого гострий предмет».

Ось так, шановний народе. У нашому явно ненормальному суспільстві стає все страшніше жити. А як інакше розцінити, якщо знову у тому ж Кривому Розі не встигли поховати двох загиблих від рук з ножем раптово «здурілого» родича, а в тому таки Центрально-Міському районі міста нове не менш жахливе убивство. На одній з вулиць до похилого віком таксиста в автомобіль підсів «дивно веселий на перший погляд» пасажир. Та тільки коли таксист довіз його на замовлену адресу, той повідомив, що грошей, аби заплатити, у нього катма - немає. Зрозуміло, що виник конфлікт. Цитуємо повідомлення, яке з'явилося після цього з посиланням на прес-службу Головного управління Національної поліції у Дніпропетровській області: «Між чоловіками зчинилася суперечка, в ході якої ніби неплатоспроможний пасажир вийняв з кишень ножа і завдав ним кілька ударів водію таксомотору в шию, груди та живіт. І відразу зробив спробу втекти з місця свого злочину. Потерпілий таксист від отриманих ран помер в автомобілі. Підозрюваного вдалося оперативно затримати. Зараз вирішується питання про утримання його під вартою і відкриття кримінального провадження» - крапка.

Але чи крапка? Загиблого таксиста з потойбічного світу назад у наш уже не повернути ж. Чи у нашому скоро нікому адекватному місці не буде?

Палаюча СМЕРТЬ ПІД ЯСКРАВОЮ ЯЛИНКОЮ

Микола ЯСЕНЬ

Надзвичайні події, нещасні випадки, тим наче, трагічні завжди ж бо ніби викликають як мінімум жаль і співчуття. Але те, що сталося на очах сотень дорослих, підлітків та дітей в самісінькому центрі Дніпра, на його центральній площі поруч з гамірною ковзанкою і, вважаєте, під головною ялинкою міста, не те що вразило тут народ - шокувало і привело в стан незрозумілого до пуття потрясіння. Поки довкіл батьки і діти, а також чимало молодих людей та просто перехожих розважалися, бо зустрічали старий новий рік, оточуючи всілякі лотки та харчевні, остеронь чи не на звідкись притягнутому ослінчику сиділо двоє жебраків-безхатченків і, фактично не закушуючи, причащалися підозрілим напоєм невідомого походження. Перша версія була, наче якщо не самогоном-перваком, то спиртом, якого безпритульні чоловіки роздобули десь, може, й не менше, ніж дві-три пляшки. Хоч всі ці подробиці, включаючи здогади, стали зрозумілими пізніше - уже після того, як трапилася біда. А до того на геть сп'янілих ніхто й уваги не звертав - у тому числі, виходить, що й з-поміж правоохоронців-патрулів також. Незважаючи на те, що «самотня» пара зодячених в смердюче лахміття алкоголіків навряд чи вписувалася в ідилію святкового, переповненого музикою і веселим сміхом майдану. З другого боку, діла у надто зайнятих остеронь споживанням алкоголю до оточуючих й поготів не було.

Просто жах!

ХОЧ ШВИДШЕ бездомні жебраки настільки встигли напиться, що просто вже не орієнтувалися ні в просторі, ні в часі. Не розуміли, де вони перебувають та гадки не мали і не знали, куди далі їм податися. Бо один з них було схоже, чи то вогнище вирішив розпалити, щоб погрітися, оскільки, мабуть, «замерз», чи то запалити цигарку захотів, та далі сталося те, що сталося: на очах отетерілої публіки безхатченко раптом спалахнув увесь - з голови до ніг - подум'ям. Навіть не як свічка, а як факел-смолоскип чи й швидше, мов купа сухого хмизу. Розгорівся вмить, ніби влаштувавши навмисне надзвичайне видовище для народу. Люди ж насправді стали глядачами чогось неймовірного і жахливого: чоловік і крикнути та й заволати не встиг, як обгорів зверху донизу. Та так швидко, що його кориш-друг і з місця не підвівся, щоб рятувати потерпаючого. Після двох чи трьох спроб не зміг підвестися на ноги, махнув рукою і з подивом ніби та цікавістю лише спостерігав. Спирт чи якась інша гідота змо-

рила його. Щодо переповненого вщерть головної у Дніпрі площі імені Героїв майдану, то ніхто зі свідків трагедії й опам'ятатися не встиг, не те що збагнути, що ж воно відбувається. Інша річ, що охочих зафільмувати палаючого на свої мобільні телефони знайшлося більше, ніж треба. І уже в ніч на 14 січня ці «кліпи» були виставлені в Інтернеті для всіх бажачих побачити й на власні очі жахливий випадок. З такими подробицями, як кількома порожніми великими пляшками, знайденими «після за гарячими слідами на місці інциденту», так і восьми невеличкими аптекарськими пляшечками з-під настойки глоду на спирту.

Зрозуміло, що швидко допомогу то викликали. Як згодом повідомили медики, потерпілий отримав 90% обпеченого тіла, і ще по дорозі до лікарні помер: півгодинне намагання реанімувати його не принесло результату. Але що цікаво: правоохоронці оголосили, що почато відразу два кримінальних провадження. У зв'язку з дивовижно фатальною смертю потерпілого, особу якого досі встановити не вдалося, за ч. 1 ст.115 Кримінального кодексу України - нещасний випадок. Однак ще й за ч.3 ст.136 зібралися притягувати до відповідальності тих свідків, котрі замість того, аби мерщій надавати бідоласі допомогу, гасити й рятувати його, поки не пізно, заходилися натомість знімати «кінострічку». А бездіяльність у подібних випадках загрожує байдужим, які обирають за краще залишатися сторонніми спостерігачами, до п'яти років позбавлення волі. Правда, якщо це так, то що - висувати обвинувачення й усім численним присутнім та перехожим того ве-

чора на площі містянам? По суті ж бо усі вони ухилилися від втручання і лише з цікавістю, даруйте, дивилися на жахіття?

І нарешті під вечір 14 січня, коли ми уже підготували цю публікацію до друку, речниця обласного управління поліції Ганна Старчевська повідомила, що навздогін почато і третє кримінальне провадження - за фактом навмисного вбивства людини. Як це розуміти? Виявилися нові обставини пригоди. Нічого ж дивного, що на площі, яка правила центром новорічно-різдвяних святкувань у мільйонному місті, встановлено чимало камер зовнішнього спостереження. По-знайомившись з їхніми відеозаписами, дізналися правоохоронці, мовляв, що загнув чоловік ніби не через власну необережність - його наче вважаєте навмисне чи й з метою влаштувати і своє «шоу» підпалив «соратник», з яким безхатченки спільно пиячили посеред гамірного оточення. Ще й випадково наче того вечора здибалися. Адже 28-літнього палія наразі затримали, а він хоч і встиг прочуняти, однак нічого... не пам'ятає. Чи вдає, що не пам'ятає. Більше того, запевняє, що загиблого раніше не знав, а тепер і знати не хоче - доля випадково ніби обох звела, і ось так трагічно це «знайомство» скінчилося.

То яка мораль у цій історії? Згадується один ще дніпропетровський поет, котрий в одному зі своїх віршів колись запитував, чи винен Прометей, що дав вогонь до рук людей? Аби ствердити, що, ясна річ, не винен він. З чим нам лишається тільки погодитися.

Чи тією дорогою прямуємо? Вихід є!

Шановні читачі! Сподіваємося, що вам у попередніх номерах газети було цікаво знайомитися з матеріалами про наші бесіди з економістом Дмитром Плаксіним, який фахово, без зайвої патетики й непотрібного популізму розповів про всі плюси й мінуси запровадження в Україні ринку землі сільськогосподарського призначення за сценарієм нинішнього уряду. Сьогодні Дмитро Русланович дає кілька практичних порад, як без зайвого збурення суспільства дійти згоди в земельних питаннях.

НА ДУМКУ ФАХІВЦЯ, вже не варто надалі займатися порятунком горезвісного мораторію, котрий насправді нікому нічого не забороняє, а лише сприяє примноженню корупційних обороток навколо української землі. Фермерські господарства, не маючи потрібної кількості власної землі, пішли тим же шляхом, який раніше обрали їхні багатші конкуренти: вони орендують землю у селян – власників паїв, а потім на орендних землях намагаються вирощувати ті ж культури, що й агрохолдинги. Але різні у них вагові категорії...

З іншого боку, власники паїв хотіли б мати за них більшу орендну плату, але ставки орендної плати в регіонах заморожуються, за змовою великих агрокомпаній і мовчазною згодою фермерів, які неспроможні диктувати умови. Відтак все відчутнішим стає бажання власників паїв продати свою землю, і цим бажанням не могли не скористатися апологети так званого ринку землі. Отже, процес пішов, і зупинити його, схоже, не зможуть ні фермери, ні патріотичні угруповання, ні громадський спротив на будь-якому рівні, аж до нового Майдану. Тому зараз необхідно зробити все можливе, щоб не заблукати в хитросплетінні земельного законодавства і зберегти контроль над землями сільськогосподарського призначення за годувальниками нації – фермерами. - Водночас із відкриттям в Україні легального ринку землі, – наголошує Дмитро Плаксін, – повинно запрацювати приватно-державне партнерство, спрямоване на різке збільшення продуктивності й рентабельності сільського господарства. Одним із найважливіших кроків у цьому напрямку може стати прийняття нового

закону про концесію сільськогосподарської землі, в котрому був би встановлений термін у 150 років. Це буде вигідно всім учасникам ринку, окрім спекулянтів. До того ж, такий строк оренди швидко зробить обґрунтованою ціну гектара землі на рівні 10-40 тис. \$. Тепер давайте розберемося, як працюватиме довготривала оренда, в чому її переваги?

1. Тривалий строк оренди буде мотивувати користувачів землі та їхніх нащадків до дбайливого господарювання, інвестування не тільки у вирощування певних культур, а й у високомаржинальну переробку, в інноваційні технології та виробництво готової сільськогосподарської продукції.
2. Для здійснення такої діяльності повинні створюватися нові підприємства сільськогосподарської галузі, переважно акціонерні товариства, де одним із співзасновників має бути держава (наприклад, у особі Державного Інвестиційного Аграрного Банку (ДІАБ), про який ми писали раніше).
3. По пайовій землі можливе дво- і тристороннє партнерство власника паю, держави і компанії-сільгоспвиробника, обмеженням мінімальної долі: власника паю – 15 %, держави – 5 %.
4. По державній землі можливе двостороннє партнерство держави і сільгоспвиробника, з мінімальною долею держави в розмірі 20 %.
5. По землях у постійному користуванні можливі 3 варіанти:
 - користувачі землі встигають укласти з державою договір про викуп землі з розстрочкою на 10 років за старою нормою оцінки (близько 1 тис. \$ за гектар);
 - користувачі землі можуть укласти з державою договір про викуп землі вже за новою нормою оцінки, з розстрочкою для себе і своїх нащадків на 150 років;
 - користувачі землі можуть укласти з державою договір про спільне використання землі з паритетними долями на строк 150 років,

Експерт

після закінчення котрого право власності на землю перейде нащадкам нинішніх користувачів. Держава і користувач у даному випадку можуть або безпосередньо вирощувати сільгоспкультури, або ж домовитися про партнерство з компаніями-сільгоспвиробниками, залишивши кожній стороні мінімальну долю в 10 %.

6. По землях комунальної власності можна запропонувати дво- чи тристороннє партнерство держави, муніципалітету і сільгоспвиробника з мінімальними долями держави і муніципалітету по 10 %.
7. Загальна сума орендних платежів за 150 років повинна прирівнюватися до вартості придбання землі за оцінкою і рівномірно розподілятися по кожному року. Іншими словами:
 - по малородючій землі – 10 тис. \$ за гектар/150 років = 67\$/га на рік
 - по середньородючій землі – 20 тис. \$ за гектар/150 років = 133\$/га на рік
 - по високородючій землі – 30 тис. \$ за гектар/150 років = 200\$/га на рік
 - по особливо цінним землям – 40 тис. \$ за гектар/150 років = 267\$/га на рік. Такі землі заборонено продавати будь-кому, окрім держави! Якщо бенефіціаром компанії, що орендує сільгоспземлю, виявиться громадянин іноземної держави, для нього орендна плата буде максимальною, незалежно від якості землі та її вартісної оцінки.
 - 8. Орендну плату за користування державною землею має отримувати виключно держава –

усі 100 %. По пайовій землі 90 % плати повинно йти власнику паю, а 10 % державі. По землі, яка перебуває в постійному користуванні та спільному використанні з державою використанні, у випадку укладання договору про партнерство з сільгоспвиробником, орендна плата повинна розподілятися порівну між Користувачем і державою. Отримувати плату за оренду муніципальної землі повинні держава і муніципалітети рівними долями.

9. Держава своєю мінімальною долею (5 % по пайовій землі, 10 % по муніципальній, 20 % по державній. 50 % по землі в постійному користуванні) планує і здійснює реалізацію і контроль урядових програм, несе відповідальність за успішність агропромислової політики, забезпечує шляхом укладання договорів з пайщиками й сільгоспвиробниками консолідованість земельних масивів; об'єднує багатьох виробників у разі необхідності в спеціалізовані кооперативи; повністю забезпечує шляхом стабільного державного замовлення та загального регулювання економіки стабільний збут сільськогосподарської продукції; забезпечує доступ до передових світових технологій, навчання персоналу, можливість закупки за мінімальними цінами; надає кредити на розвиток бізнесу під 1 (один) відсоток; вирішує всі питання, пов'язані з безпекою підприємства і ведення бізнесу.
10. Власники паїв своєю долею в 15%; муніципалітет своєю долею в 10 %; власники землі, що перебуває в постійному користуванні, своєю долею в 50 % – забезпечують компанію-сільгоспвиробника ділянкою землі для наступного товарного виробництва.
11. Компанія-сільгоспвиробник своєю долею до 80 % забезпечує сплату державі податків у повному обсязі та реалізацію державних програм:
 - щодо постійного збільшення продуктивності й рентабельності (наприклад, збільшення врожайності пшениці з 40-45 ц/га до 90-120 ц/га);

- щодо переходу від виробництва сировини до глибокої переробки і виробництва готової продукції;
- щодо забезпечення продовольчої безпеки держави;
- щодо підтримки українських виробників техніки, насіння, добрив, матеріалів тощо;
- щодо забезпечення високого рівня доходів працівників сільгоспідприємств та участі в соціальних програмах.
- 12. У випадку, якщо одна зі сторін буде виконувати свої зобов'язання не в повному обсязі, то за недосягнення згоди конфлікт може вирішувати Спеціалізований Аграрний Суд, у тому числі шляхом перерозподілу між сторонами їхніх долей.
- 13. По закінченню терміну 150 років можливе продовження договору на такий же строк, якщо на це є згода сторін. Якщо власник паю, муніципалітет або держава відмовляється продовжувати договір, то вони повинні будуть компенсувати за оціночною вартістю долі інших сторін у вартості всього нерухомого майна, що знаходиться на їхній ділянці.
- 14. Усі сільгоспвиробники (в тому числі іноземні) зобов'язані сприяти продовольчій безпеці держави, беручи участь у державних продовольчих програмах.
- 15. Усі сільгоспвиробники (в тому числі іноземні) зобов'язані використовувати для роботи техніку, насіння, добрива тощо українського виробництва, а держава, зі свого боку, шляхом пільгових кредитів та відповідних державних програм протягом кількох років надає таку можливість. Винятки можливі тільки мінімальні й тимчасові, й лише до того часу, поки всі необхідні складові виробничих процесів не будуть вироблятися в Україні й мати належну якість.
- 16. Держава має створити умови для повної соціальної захищеності й високого рівня доходів працівників сільгоспідприємств, участі сільгоспвиробників у соціальних програмах. \ Таким чином, – вважає Дмитро Плаксін, – грамотне часткове відкриття ринку землі, котре поєднає в собі реальну оцінку вартості української землі від 10 тис. \$ за гектар до 40 тис. \$ за гектар, продаж її тільки за європейською ціною і тільки пайової землі, та довготривалу оренду на 150 років, з повним дотриманням інтересів суспільства й держави, власників паїв та сільгоспвиробників, дозволить уникнути катастрофи у випадку прийняття урядового законопроекту і неодмінно призведе до інтенсивного зростання економіки України та зміцнення нашої держави.

Спілкувався
Володимир ЯРОШЕНКО.

Ми навчилися літати в атмосфері, як птахи, купатися у воді, як риби, зараз нам залишилося навчитися лише жити, як люди Антуан де Сент-Екзюпері

Григорій ДАВИДЕНКО

Продовження. Початок - стор. 1

Зранку на Михайлівській

У ранкових сутінках було видно, що поліція про заплановану подію вже знає, кілька її представників стояли біля пішохідного переходу. Після розгортання плакатів «Ні продажу українській землі!» та подібних, що пояснюють суть акції, фермери починають постійно ходити по переходу, автотранспорт зупиняється. Прибуває ще одна група правоохоронців, намагається тиснути на психіку. Мовляв, порушуєте законодавство України, блокуєте автомобільний рух, а за це передбачена адміністративна відповідальність у вигляді штрафу від 51 до 85 гривень. Випадає не діє, всі знають, що за ходіння по позначеному переходу без порушення Правил дорожнього руху прямої відповідальності немає. Фермер Олег Рісиков із Криничанського району, розглядає судового позову якого за незаконний арешт, косовици і блискавичний продаж урожаю кукурудзи з 22 гектарів правоохоронцями восени 2017 р. досі гальмується судами, переконуює молодих поліцейських:

- Шановні співгромадяни, не заважайте нам донести до парламенту думку про зрубність продажу нашої української землі десятками тисяч гектарів в одні руки. Добре подумайте, що з цього вийде. Думайте про себе і майбутнє власних дітей, у якій країні їм доведеться жити.

За певний час прибувають з півтора десятка молодих хлопців із Національного корпусу, долучаються до ходби по переходу. Несподівано одного з них грубо хапають за руки правоохоронці, відтягують із «зебри» під будинок, виникає штовхання. Поліція не допускає захисників з боку протестуючих до потерпілого, викидає його в автомобіль, який рушає вільною смутою. Акція триває, висловлюються думки з приводу того, що це було - патріотизм чи зрексований спектакль? Більшість схиляється до крайньої версії. Згодом прибуває регулювальник із жезлом, дає сигнал руху транспорту, перехресття відбувається періодично. Надають команду акцію на Михайлівській завершити.

Засівання під Верховною Радою

На площі Конституції України фермери радо вітаються з колегами з інших країн, що прибули на протест. Заступник голови Полтавської обласної АФЗ Віктор Галич дістає пшеницю і починає посипати нею в бік будівлі парламенту:

- Сіця, родися, жито - пшениця, на щастя, на долю, на добрую волю, а зелена пліснява щоб із мапи України геть зникла! (дунає свалана підтримка - прим. авт.). Оце доведеться бути на засіданні аграрного Комітету, сидять молоді хлопці, у яких «ПТУ» на лобі написане, і працює телефонами. Та покажуть нам хоч одну шибдунку чи картоплину, які вони виростили за своє життя! Для них «какая разніца» на все, і матір рідну готові продати, аби гарна плата! Але ж Володимир Зеленський жодного маєтку не зареєстрував на продаж не виставив, а залізницю, стратегічні заводи, землю - залобили! Аферист Сольський, у якого 50 тисяч гектарів землі у руках і конфлікт інтересів, робить так під себе за допомогою нетямуючих отих слуг.

Чути заперечення - та все вони добре тямлять, що роблять! Поруч із фермерами стоять біля тисячі власників мисливських собак, дучо, через мегафон, вимагають слуг із парламенту схемувати.

- Готується законопроект № 2232, який забороняє випробувальні станції для собак. А як без них навчити собаку полювати? - за-

- Ми принципово проти продажу землі. Але якщо вже вводити це непросте діло, то не більше ста гектарів у одні руки, і щоб стаж роботи на землі покупця був не менше 10 років. Іноземці не можуть володіти землею за жодних умов. Хай президент приїде до нас на Дніпропетровщину, в Асоціацію фермерів, і порадиться. А гроші не там шукають, де вони є. І корупцію треба долати, щоб суди, прокуратура і поліція були для людей, а не за гроші.

Ось такі прості рецепти успішної роботи влади. Та чи почне виконувати їх Зе-команда? У багатьох складається враження, що вона нацарює торбу і дремене світ за очі. Добре, якщо це не так, але чому ж тоді мінімальну зарплату підняли на мізер, пенсію іще менше, а зарплату очільника «Укрпошти» Ігоря Смілянського у два з гаком рази? Тепер він отримуватиме 1 мільйон 900 тисяч на місяць. І це за безміру вакансій листинош в селах, їм доводиться працювати за дві тисячі. Всеукраїнська нарада редакторів друкованих ЗМІ ще в листопаді звернулася до Пре-

райцентр, і далі... А ми нахпали людей з вулиці і сподіваємося, що вони добре управ- лятимуть великою державою. Та корито, яке було, таке й є, лише поросят поміяли! - образно коментує Олег Поліщук з Рівненщини.

- То нам закорпіло зеківського хліба, тепер вартує поспіть - неукраїнського... - іркі докидає хтось із його земляків. - Коли ж до нас дійде, що влада має належати винятково українцям, труларям різного фаху, але совісним та мудрим? Окремий пікет фермерів вручає пішоходам і водіям листки із застереженнями, що Україна внаслідок дій «слуг народу» стає об'єктом грабунку для світового капіталу. Чимало з водіїв підтримують вимоги фермерів звуковими сигналами, дехто радить «ви Зеленського заблокуйте, тоді він швидше втямить, кому має служити!», чи щось подібне. Особливу увагу і усмішки привертає неюного віку тлустий фермер, який ходить з написаним текстом відомого мультфільму «Я - не лох! Я цар віслоків! Моє завдання:

СТАРИЙ НОВИЙ РІК РОЗПОЧАВСЯ З ПРОТЕСТІВ

На знімку: заступник голови АФЗ Полтавщини Віктор Галич засіває під ВР; учасники акції в Києві 14 січня Олександр Чебанов, Василь Затовов, Олександр Гайворонський (зліва направо); на мітингу профспілок 15 січня; «Президенте, тримай слово!» пікет під ВР 15 січня; «Я - не лох! Я цар віслоків!».

пально пояснює мету заходу молодий робітник із Києва Михайло Артеменко. - Паралельно забороняється вистріл хижаків, які розносять сказ - лициць, вовків, замічальних бродячих собак. Та такі собаки заргали в Україні кілька дітей, не кажучи про безліч покусаних! Акцію проти продажу землі підтримуємо, бо розуміємо, коли земля опиниться в руках латифундистів, дичини через повну хімізацію полів не стане. Та її полювати на тих землях не доведеться - або введуть скажені штрафи, або загорядять. Тому й вийшли саме сьогодні разом із фермерами.

Отакі метаморфози сучасного «законодавчого поля» - тишком-нишком добралися вже й до собак... Діалогу немає ні в яких справах, власних видорців ніхто й за вухом не веде. На площі під Верховною Радою фермерів Межівського району Петро Ляхович разом із земляками відповідають на «чому гроше?» телевізійників:

розпродаж стратегічних об'єктів, дериват землі; капітуляція перед Путіним; «космічні» зарплати «слугам народу!»

Справді, народ скаже, як зав'яже, і сміється навіть сам із себе. Спільна розмова торкається зарплат «слуг» - і 1 мільйона на день Андрія Коболева, і 588 тисяч члена наглядової ради «Української залізниця» Сергія Лещенка, і 310 тисяч заступника голови Укроборонпрому Мустафи Найема, і «не-тонучого» американського бухгалтера І. Смілянського, і заяви Давида Арахамії про те, що депутатам для «якісної праці» треба 70, а краще 100 тисяч на місяць! Кожному! «Пустіли берега, і вже двоє!» - дунає коментар. Та чи був він, той берег? Хтось згадує президента Хорватії Колінду Грабар-Кітарович, яка продала президентський літак і 35 «мерседесів» представницького класу, гроші пішли в держкарбніцію. А собі й міністрам урізала зарплату вдвічі, зате мінімальну збільшила з 400 до 540 доларів. От з кого треба брати приклад нашим «слугам», а не дерти з людей останню шкуру! А щоб до них дійшло, мусимо те вимагати.

Підбиття підсумків 14 січня

Опівдні стає відомо, що до Верховної Ради для виступу запрошені керівники ОБ'єднаного штабу захисту рідної землі Ольга Ходаківська, Геннадій Новіков, Микола Стрижак. Після другої години учасники акції приходять під парламент. Г. Новіков повідомляє «Верховна Рада почула, що ви приїхали, законопроект № 2178 - 10 впроваджені двох днів ставили на розгляд не будуть». Запрошує усіх на завтрашній ранок під будинок Володимира Зеленського. Доповнення О. Ходаківської стосується підготовки до проведення Всеукраїнського Віче, на якому делеговані представники кожного населеного пункту України заборонять владі дериванити українську землю. Рішення Віче матимуть законну силу, дата буде визначена. Конституційний суд, за словами О. Ходаківської, розглядає звернення народних депутатів на відповідність Конституції законопроект № 2178-10, а Верховний суд - звернення громадських організацій, позови необхідні підтримувати акціями під будівлями.

Найбільш активну участь в протестах 14 січня, за даними АФЗУ, взяли фермери Яготинського району Київщини. І робити це їм вдається постійно. Як? Відповідь почув від тамтешнього фермера Андрія:

- Ми всі члени районної і всеукраїнської Асоціації, тому маємо рівні права і такі ж обов'язки. У разі оголошення акції в Києві чи в краї питання «зможеш - не зможеш поїхати» не обговорюється. Кожен мусить їхати, або послати замість себе родича чи найманого працівника, це закон. Лише за надзвичайних обставин дозволяється замінити участь коштами на пальне, харчі тощо. Сьогодні удосвіта ми розвезли «фермерську секретну зброю» - тюки соломки. Нам втрачати нічого - попереду рабство, тому маємо діяти потужно і відчайдушно. Дивіться, кожна країна виграє кошти на оборону, це свята справа. А перед нашою Асоціацією це

3місця події

Іще про одне хочуть запитати президент-а. Три роки тому німець Хідріг, власник холдингу в Березані, забрав у батька п'ять гектарів фермерської землі. Зробили новий державний акт на право постійного користування, і ми досі ніде й нічого не можемо доказати. Те поле тоді ми таки засіяли. А коли орендований нами комбайн намолотив уже півбункера, прибула поліція. Або висипають зерно, кажуть, і їдьте, або заберемо його разом із комбайном! Отаким «законом». Потім я зустрівся з Хідрігом, кажу - збираюся створювати власну сім'ю, віддай землю, буду працювати на ній. Відповідає: «Ідь у Польщу, збирай полуницю, матимеш гроші». Дуже важко не терпіти, повірте. Ще й після цього всього мене і всіх протестувальників 17 грудня назвали «бандитами», і б'ють свої.

Президент до хліборобів не виїшов

Ще до сьомої ранку 15 січня учасники акції почали збиратися під багатоквартирним будинком поряд з парламентом, у якому знаходиться квартира Володимира Зеленського. За доброю народною традицією засіяли зерном перед будівлею, поліція не заважала. Та всі заклали виїти, напроям послухати вимоги фермерів України президент держави зігнурав. І навіть не прислав когось із помічників чи охоронців, аби взяти листівку з переліком вимог. Спількуємося з молодим кремезним Богданом Милпурою: - Мій батько фермер, я допомагаю йому, живемо неподалік Березані Київської області. Землі маємо всього 12 гектарів, вирощуємо свиней і птицю. На протестах 17 грудня під Верховною Радою, всі бачили, молоді з «Національних дружин» заривали до правоохоронців, а потім стрімко тікала межі протестуючих. Добре екіпірована поліція за ними так само швидко наляса, штурвуючи людей. Мені довелось з перших днів бити на Майдані, та ми ніколи не втікали від «Беркуту». Раз ви вже зчепилися, то станьте твердо лавою, плече в плече, і поліція зупиниться. А так ви підставляєте увесь мітинг. Чи то виконується певний задум? Я стояв аж за трибуною, поліцейській, що бігли за хлопцями, несподівано збили мене з ніг, надали на руки пластиків «комуті» і хвилин три били ногами... Збиралася вже кинути в автозак, та надійшов наказ - бігти на допомогу. Мене кинули, якось вдалося розв'язатися і стати на ноги. Бачив хлопця дуже побитого, його несли на руках, одне око вісло в нього. Згодом він помер, було повідомлення.

Іще про одне хочуть запитати президент-а. Три роки тому німець Хідріг, власник холдингу в Березані, забрав у батька п'ять гектарів фермерської землі. Зробили новий державний акт на право постійного користування, і ми досі ніде й нічого не можемо доказати. Те поле тоді ми таки засіяли. А коли орендований нами комбайн намолотив уже півбункера, прибула поліція. Або висипають зерно, кажуть, і їдьте, або заберемо його разом із комбайном! Отаким «законом». Потім я зустрівся з Хідрігом, кажу - збираюся створювати власну сім'ю, віддай землю, буду працювати на ній. Відповідає: «Ідь у Польщу, збирай полуницю, матимеш гроші». Дуже важко не терпіти, повірте. Ще й після цього всього мене і всіх протестувальників 17 грудня назвали «бандитами», і б'ють свої.

Отакі «норми фермерського життя» творяться за стінами українського парламенту і за старих, і вже нових «слуг». Події 17 грудня 2019 р. однозначно є надзвичайними для держави. Доволі дивно відрезають на них її глава. У соцмережах він повідомив, що «однак на мітингу звучать не вимоги фермерів, а політичні гасла. Через них постраждали і поліцейські, і мітингувальні». А як же гарантоване статтею 34 Конституції України вільне волевиявлення? Та і чисто господарські гасла, які не виконуються, неодмінно переростають у політичні. Давно відкритий закон взаємного переходу кількісних змін в якісні. Про те, що події 17 грудня є «спектаклем» зі своєю «сценаристом» в особі керівництва МВС, одразу заявив президент Асоціації фермерів і приватних землевласників України Микола Стрижак. Нагадаю, очільник «слуг народу» в парламенті Давид Арахамія ще 18 грудня пообіцяв створити тимчасову слідчу комісію для розслідування масового побиття людей під Верховною Радою. Але нічого не зробив і досі. Тому вже друга після Соснівки Львівської області українська кров лягає на вже новий мундир «слуг народу». Чи прагнуть змити її, чи створюють ТСК? Чи це доведеться робити вже наступній владі?

Варту зазначити, що під'їзд до будинку В. Зеленського 15 січня не був перехрещений протестувальниками, адже там живе чимало інших людей. Фермери чекали президентського кортежу, щоб переминити його і напроям послідкуватися з «арантом». За декілька хвилин до 8-ї у двір будинку зайшла неприємна «Тойота». Згодом вона сама ж, без охорони, і виїхала. Як стало відомо, саме в ній В. Зеленський і поїхав на службу народом, не волюючи бодай глянути фермерам у вічі...

На Грушевського все спокійно

Після пікети під будівлею президента фермери знову перехрестили вулиці Києва у кількох місцях. На Грушевського біля Май-

дану Незалежності протест розпочався і тривав до чотирнадцятої без пригод. Поліція одразу спрямувала рух автотранспорту на інші магістрали. Під час ходби по переходу спілкуємося із колишнім заступником міністра аграрної політики Віктором Шереметом.

- Оце вже другий день роблю обов'язкові для здоров'я десять тисяч кроків, - усміхається Віктор Васильович. - Учора під Верховною Радою після підведення підсумків ми з фермерами Київщини, Сумщини та іншими влаштували «коридор ганьби» для депутатів, які виходили з парламенту. Котрі не голосували за закон про землю, тим дякували, інших, зі «слуг народу», вищепенили добряче. Не варто народ український так ламати через коліно, нічого з цього не вийде. Таке ж уже було в нашій історії. І скінчиться тим, що після прашитої на Майдані великої крові в 2014-му поневолювачам довелось габнебно бігти з України. Колишній депутат Іван Заєць розповідав мені, що лояльний для селян закон про продаж землі з численними надійними запобіжниками був розроблений ще Народним Рухом. За часів уряду Гройсмана теж готувався варіант - не

більше 200 гектарів в одні руки, приблизно така кількість землі у багатьох країнах ЄС. Але для ухвалення не вистачило політичної волі, консультацій із хліборобами. Тепер зі «слуги» не заважають ні на історію цього питання, ні на споконвічні хліборобські традиції українців. Тому до прийняттого варіанту закону ще доведеться і походити, і постояти.

Під Верховною Радою - пікет з тими ж вимогами. Його учасниками є переважно кияни старшого віку, яким болить доля рідної землі.

- Шнедлі о 13-й годині збираємося на Майдані Незалежності, виступаємо за те, що земля може купувати лише громада чи держава, - розповідає стачений пенсіонер Віктор Хорольський. - Сам я з Донецької області, поділяюсь на фото глибоких вивр, які публікують після вибуху великих снарядів - земля чорна до дня, там півтора метри чорно-чорно! Мій батько поблизу Донецька постійно вирощував виноград, і ніяких добрих не застосовував. Нашу землю транспортними літаками возять зараз в ізраїльську Хайфу, про це Михайло Поплавський повідомив. Багато читаю про дослідження аналітичних компаній моделей одної землі. Висновок однозначний - там, де латифундї, люди голодують. Тому й підтримуємо фермерів. Та й уже видно, що цей парламент працює на знищення українського народу. Написав книгу про Українську повстанську армію, вони вовчали в набагато скрутішніх умовах, але фактично перемогли. З цієї вірою нам усім і треба йти сьогодні на штурм одєї владної латифундї, котрій народ до одного місця.

Профспілки на Банковій 15 січня

Після чотирнадцятої години учасники ранкових акцій збиралися на вулиці Банковій, під будинком Комітету соціальної політики та захисту прав ветеранів. Там депутати саме розглядали урядовий законопроект № 2708 «Про працю», тому Феде-

рація профспілок України провела мітинг протесту проти суттєвого урізання трудових прав цим дивним документом. Ніякої необхідності в ухваленні його в звичному для ще діючої парламентської більшості «турборежимі» катма. Як і закону про землю, до речі.

Біля трьох тисяч мітингувальників на Банковій сказали рішуче «ні!» запропонованому «слугам народу» новому Трудовому кодексу - звільненню з роботи без згоди профспілки, введенню в норму понаднормових робіт, звільненню з роботи мам, котрі мають дітей до 3-х років, позбавленню захисту права на працю молоді тощо. Практично усі виступи були особливо пристрасними і єдиними за суттю - від заступника голови Всеукраїнської профспілки металургів Олександра Рябка, голови Федерації профспілок України Григорія Осового до профспілкових лідерів аграріїв, освітян, медиків, студентів, банківських працівників тощо. Профспілки підтримують справедливі вимоги аграріїв щодо української землі, йшлося на мітингу, тому вже двічі взяли участь у спільних акціях. Гарної «оливи» до вогню протестів додав виступ 14 січня на прес-конференції в Укрінформі міністра розвитку економіки, торгівлі

та сільського господарства України Тимофія Милованова, котрий заявив:

- За законодавством ми маємо надіслати законопроект, а не погоджувати його з профспілками. Уряд признає парламент, парламент обирають люди. Профспілки люди на дільничних виборчих не обирають, щоб вони мали право вето на законопроекти. За законом ми маємо надіслати, ми й надіслали.

Безперечно, так «нівелювати» профспілки в Україні ще ніхто не пробував. Тому у відповідь на цей «рекорт» періодично лунало «Милованова у відставку!», «Геть руки слуг від народу!», «Милованова на мило!» тощо. А голова ВГО «Народний парламент» Олександр Вретіг закликав уряд і депутатів забути про мізерний прожитковий мінімум - усі розрахунки робити лише на підставі споживчого коштика, величина якого суттєво вища. І закликав увесь народ України до створення Штабу спільних дій, щоб об'єднати усі громадян на боротьбу за свої трудові і соціальні права.

Певно ж, до того все і йде. Виконавчий директор АФПЗ Дніпропетровської області Олександр Гайворонський зазначив під час виступів:

- Протести в столиці відбуваються все частіше, тому усім фермерам слід брати з собою хліб і сало, щоб тимчасово, до перемоги в цій боротьбі, пожити в Києві. Можливо, навіть доведеться і боронувати та сити одному за трьох чи чотирьох, щоб відстояти правду.

«До зустрічі на протестах!» - цими словами учасники акцій у Києві прощалися з побратимами. Вочевидь, рано чи пізно потужний спротив атакованому «слугам народу» усіх соціальних груп населення України таки сягне свого апогею і мети - справедливих законів і мудрого урядування. Фото автора.

! Бігна нація не та, що має бігну землю, а та, що має бігну національну свідомість Лев Силенко, «Мага Віра»

Варто знати

До нас часто звертаються люди з проблемою, коли їх незаконно відключили від газопостачання, фактично залишили без опалення в зимовий період і відмовляються підключити назад. У даній статті Ви дізнаєтеся, що робити в даному випадку.

Якщо вас відключили від газопостачання?

Чи знаєте ви, що навіть якщо вас відключають від газу за борги, то про це письмово під ваш особистий підпис або поштою вас повинні попередити мінімум за три дні до запланованого відключення. Якщо ви ці борги погасите протягом цих трьох днів, або ж якщо вас взагалі ніхто про це не повідомляв, - це відключення незаконне.

Спеціально для тих, хто сумнівається в тому, чи варто взагалі сперечатися з газопостачальними організаціями, відповідаю, що варто, і це дуже перспективно. Суди абсолютно нейтральні в цих суперечках і зовсім не захищають нічий інтереси, а проблема даних організацій у тому, що у них, як правило, немає жодних доказів, крім підписаних особисто ними актів, які для суду особливого значення при правильному юридичному захисті не мають.

Отже, що ж робити, якщо вас незаконно відключили від газопостачання.

Якщо даний факт вже відбувся, хоч з вашого відома, хоч без нього, панікувати марно. Підготуйтеся до чітких спланованих дій, щоб домогтися справедливості, і наберіть терпіння. Вже цим ви збільшите свої шанси на успіх і вбережете себе від раптових неправильних дій.

Перше, що потрібно зробити, вимагати тут же у газопостачальній організації свій примірник акта про відключення. Вони зобов'язані його вам видати. Якщо цього з якоїсь причини не відбувається, пишть письмово на ім'я газопостачальної організації заяву з проханням видати вам цей акт негайно і надсилайте цю заяву на адресу організації поштою рекомендованим листом, зберігаючи квитанцію про відправку.

Вчинення даних дій - вимога видати акт про відключення та його отримання на руки, - вкрай важливо, оскільки до тих пір, поки його у вас немає, газопостачальна організація отримує право перекручувати будь-які дані в ньому або взагалі його «втрратити».

Більш того, бувають навіть випадки, коли людям відрізають трубу, а потім кажуть, що вони це зробили самі, і надсилають «кругленький» рахунок за газ за весь час, коли газ був відрізаний, і штраф за незаконне втручання в газопостачальну систему. Посперечатися з цим свавіллям ви зможете без особливих проблем, якщо на руках у вас буде акт про відключення або ж докази, що ви просили його видати.

Тому своєчасна реакція на будь-які дії - це запорука вашого успіху.

Друге, про що варто пам'ятати, - ні в якому разі, якщо у вас є хоч якась крапля незгоди з діями газопостачальної організації, не підписуйте з ними договір про розстрочення. Це перше, що вам запропонують зробити, коли ви прийдете до них зі спробою домовитися мирно.

Даним договором фактично ви визнаєте всі нараховані ними, і законні, і незаконні штрафи, погоджуєтеся з усіма нарахуваннями та претензіями. Більше того, підписанням цього договору ви продовжуєте на три роки термін позовної давності для газопостачальної організації для звернення в суд. Тобто ви позбавляєте себе шансу на те, що може бути, газопостачальна організація з причини безладу в документах і нестачі працівників, які вчасно не звернулися. Це також періодично відбувається і такі недопрацювання з боку працівників газопостачальних організацій можна використовувати на свою користь.

Перш ніж підписувати договір про розстрочення, раджу проконсультуватися з адвокатом у цій сфері, позаяк в ньому дуже часто міститься багато «підводних каменів», про які ви навіть не підозрюєте. І якщо ви, проконсультувавшись з фахівцями, все одно прийдете до висновку, що нема з чим сперечатися і газопостачальна організація має рацію (що буває вкрай рідко), то підписати даний договір ви зможете завжди. Газовики підуть вам назустріч, що б вони вам не казали зараз, цей договір в їх інтересах.

Також марно оббивати пороги газопостачальної організації у спробах все мирно врегулювати і довести свою правоту. Навіть якщо ви 10 разів маєте рацію, вони цього не визнають. На моїй практиці не було жодного випадку, щоб газова комісія прийняла рішення на користь людини. А таких газових комісій проводиться десятки щотижня.

Домогтися якоїсь справедливості можна тільки через суд. Тому не витрачайте даремно свій дорогий час на ходіння по організаціях і депутатах, а відразу йдіть до фахівців за даними спорів та до суду. Чим раніше ви це зробите, тим більше шансів на успіх і тим швидше все закінчиться.

Буває навіть, хоча вкрай рідко, що після грамотного юридичного захисту вже на газовій комісії газовики раптом перераховують штраф, і він стає набагато меншим. Це, звичайно, малоімовірно, але можливо.

Якщо ви вважаєте, що краще буде зараз «якось домовитися» і погоджуєтесь сплачувати прямо зараз величезні штрафи, пам'ятайте, ви в «особливому списку» у даних організацій і в наступному році до вас, швидше за все, прийдуть з подібним штрафом знову. І чи є сенс платити за те, в чому ви не винні. Тим більше, краще без суду зазвичай не буває, швидше - дорожче, а також проблемне в майбутньому. Хоча, звичайно, право вибору за кожним з нас.

Третє, що потрібно завжди робити і що мало хто робить, - це фіксувати будь-які правомірні і неправомірні дії співробітників газопостачальної організації на фото, відео найбільш детально, на скільки це можливо. Вони

відрізають вам трубу - знімайте цей процес, зніміть показники лічильника і його стан у цей момент, зафіксуйте, як все виглядало до і після, кажуть, що на трубі сліди незаконної врізки або на лічильнику зірвана пломба, - сфотографуйте це все детально самі. Це дуже сильно допоможе вашому адвокату, коли ви прийдете до нього з даною проблемою. Нерідко саме ці дані і є запорукою успіху в суді.

І не бійтеся отримувати від співробітників газопостачальної організації будь-якого повідомлення або акта на руки. Просто розпишіться в них з позначкою «Не згоден» і поставте саме ту дату, коли їх вам вручили. Ухилення від отримання актів вам все одно не допоможе, він є у газопостачальної організації і цього достатньо, щоб залучити вас до відповідальності, при цьому якщо у вас на руках буде акт, нехай навіть такий, з яким ви не згодні, ваш адвокат вже з першого погляду на нього зрозуміє, з чим сперечатися і що сталося. Це заощадить багато часу і допоможе швидше вирішити ситуацію. Наступне, що потрібно з'ясувати, це те, з якої причини відбулося відключення від газопостачання, - у Вас була заборгованість по оплаті за газ або ж вас звинувачують у несанкціонованому втручанні.

Це вкрай важливо, тому що в кожному з цих випадків особливий порядок відключення і порядок оскарження цих дій.

Якщо вас відключили за борги, то пам'ятайте, що вас письмово про це повинні були попередити під розписку або поштою як мінімум за три дні. Такий порядок прописаний в п. 17 розділ III Правил постачання природного газу, затверджених постановою НКРЕ № 2496 від 30.09.2015 р.

Якщо ви отримали це повідомлення, відразу ж йдіть оплачувати борг. Якщо не згодні з боргом - відразу ж оскаржуйте його письмово і повідомляйте про це газопостачальну організацію.

Якщо ви погасили борг у 3-х денний термін або ж якщо Вас взагалі ніхто не повідомляв про відключення - це відключення незаконне і оскаржити його в суді є всі шанси.

І ще, якщо після відключення ви сплатили всі борги, повідомили про це газопостачальну організацію, вас не повинні водити по кабінетах і вимагати купу дозволів, вас зобов'язані підключити знову. Чого не відбувається практично ніколи.

Якщо ж вас не відключили за борги, а, приміром, за незаконну врізку, то вам на рівному місці намагаються намалювати дуже «кругленький штраф. На ці дії потрібно реагувати відразу.

Підсумки-2019

В агентстві «Мост-Днепр» відбулася прес-конференція в.о. начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (далі - ГУ ДПС) Ганни Чуб на тему «Підсумки роботи податкової служби області за 2019 рік».

Підводячи підсумки роботи ГУ ДПС за минулий рік, Ганна Чуб акцентувала увагу на тому, що служба реформується і цей процес має певний перехідний період, в який платники не відчували жодних незручностей завдяки згуртуванню командного духу податківців Дніпропетровщини, які швидко адаптувалися до змін та реалізації нових трендів.

ФАХІВЦІ податкової служби області разом з платниками податків регіону успішно закінчили минулий рік. І як результат - залишився стабільним темп роботи у напрямку наповнення бюджетів, збільшилися надходження від платників податків.

Так, протягом січня - грудня 2019 року до бюджетів усіх рівнів надійшло понад 60,4 мільярди гривень податків та зборів. Це на 20,8 мільярдів гривень (або 53 відсотки) більше ніж впродовж 2018 року.

При цьому:

- до державного бюджету спрямовано 35,0 мільярдів гривень, що на 15,4 мільярди гривень (або на 79 %) більше надходжень 2018 року;

- до місцевих бюджетів платниками сплачено 25,4 мільярди гривень. Це на 5,4 мільярди гривень (або на 27 %) більше фактичних надходжень 2018 року.

Говорячи про наповнення бюджетів, очільниця ГУ ДПС особливу увагу приділила питанням, які наразі є нагальними для нашої області.

Це, зокрема екологічний стан довкілля, який турбує кожного мешканця регіону, та сплата екоподатку - вагомим компенсатора негативного впливу на природу шкідливих та небезпечних факторів.

«Забезпечення сумлінної сплати екоподатку суб'єктами господарювання на сьогодні один із основних векторів роботи податкової служби області», - зазначила Ганна Чуб.

Під час прес-конференції вона також зауважила, що у податківців області на особливому контролі - надходження з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Адже своєчасна сплата єдиного внеску - це соціальні гарантії громадян, їх захищеність у майбутньому. Ганна Чуб акцентувала увагу, що спостерігається стійка тенденція зростання надходжень єдиного внеску до державних цільових фондів. Важливо, що збільшення надходжень відбувається не за рахунок тиску на бізнес, а завдяки ефективному впровадженню нових підходів до адміністрування податків. Саме цими правилами керується команда податкової служби області. Нова податкова служба взяла курс на скорочення перевірок і зменшення тиску на бізнес.

Так, згідно з планом-графіком проведення документальних перевірок кількість запланованих перевірок суб'єктів господарювання у 2020 році порівняно з 2019 роком зменшилась майже на 90%.

Ганна Чуб також нагадала, що вже стартувала деклараційна кампанія - 2020 та закликала платників виконати свій громадянський обов'язок: своєчасно подати декларації і сплатити податки та збори.

За словами в.о. начальника ГУ ДПС на сьогодні триває процес удосконалення податкової. Головна ідея такого реформування - це побудова партнерських відносин між податковою - як сервісом, і платником - як нашим клієнтом. Суб'єкти господарювання і держава повинні стати компаньйонами, а не протистояти одне одному.

Розвиток онлайн сервісів і діджиталізація - це один із пріоритетних напрямків розвитку податкової служби.

Надання сервісів платникам і забезпечення податкових надходжень до бюджету - щоденна робота фахівців ГУ ДПС. Бізнес має забути дорогу до податкової, платники податків мають отримувати всі послуги онлайн. І таким інструментом сьогодні є сервіс Електронний кабінет.

«Ми вдячні громадянам та бізнесу, які сумлінно сплачують податки. Адже сумлінна сплата податків - це приклад високої податкової культури».

Ми, як ніколи, відкриті до співробітництва, нових ідей та конструктивної співпраці», - на завершення акцентувала очільниця ГУ ДПС.

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Чи варто загартовувати розсаду? На порі, на часі

Потрібно більш обережно ставитися до цього

Ми завжди поспішаємо з розсадою, і тому їй доводиться зростати, коли сонце ще майже не світить, світловий день короткий і розсаді його точно замало. Трохи виправити ситуацію можна раннім загартовуванням, яке не дасть розсаді занадто сильно зрости і витягнутися.

Щоб розсада не стала надто тонкою та блідою, її ставлять у світле приміщення або на яскраво освітлене підвіконня, досвічують люмінесцентною лампою і часто відчиняють кватирки для провітрювання. А ось поливати її треба рідше.

За таких умов розсада помідорів хоч і набуває фіолетовий колір, проте залишається кремезною і міцною. Особливо обережними треба бути із загартову-

ванням перцю і баклажанів. Вони дуже теплолюбні, і зниження температури до +10...+12° С може буквально вбити розсаду. Щоб цього не сталося, розсаду провітрюють обережно, у спокійні безвітряні дні.

Варто відзначити, що протягів боїться будь-яка розсада. Тому навпроти кватирок ставити її небажано. За правилами розсаду починають загартовувати за два тижні до переїзду на город. Але щоб рослини не перерости, можна провести два і навіть три загартовування.

Є й інші способи стримати зростання рослин. Наприклад, агрономи застосовують спосіб підрізування кореневої системи на глибині 5-7 см за десять днів до висадки розсади. Велику користь

може надати обмеження поливів, а для помідорів практикують також зчісування листя.

Ви, напевно, чули думку, що якщо помідори щодня турбувати рукою, то вони зростають міцними. Цьому ж сприяє і зчісування. Ще один спосіб стримати зайве зростання — зниження температури. Але за квартирних умов це складно зробити.

Цікаво, що найбільш крово-жерливий спосіб — підрізка коріння — не лише не погіршує розсаду, а ще і викликає стимулюючий вплив на кореневу систему. Вона виходить потужною, мичкуватою і відмінно переносить пересадку.

Підрізка протипоказана лише огіркам, перцю та баклажанам. Проте усім іншим культурам вона лише на користь.

Найпростіший спосіб зупинити зростання гички — припинення поливів. Вірніше, їх значне обмеження. Треба діяти обережно, щоб не спровокувати повне пересихання ґрунту. А це особливо небезпечно на сонячному підвіконні.

Але найбільш екстремальний спосіб — зниження температури. А усе тому, що, перебуваючи у во-

лоному і холодному ґрунті, розсада може легко захворіти. Та й не всім культурам корисна така процедура. Якщо на початку зростання розсади недостатньо світла, то температуру повітря потрібно знизити. Рослини не так сильно витягуються і зростають більш міцними. Цей метод особливо ефективний для капусти.

Здоровенькі були!

Їжа корисна для серця

Харчування і здоров'я серця — взаємопов'язані речі. Певні продукти можуть як нашкодити, так і принести користь. Ми розповімо, яка їжа дуже корисна для здоров'я серця.

Шпинат

У цій зелені багато корисних для серця вітамінів С і Е, а також бета-каротину, калію, фолієвої кислоти, кальцію і клітковини. Для того, щоб отримати максимум користі, потрібно не просто так жувати цей продукт. Тим більше, для багатьох він може здатися не смачним. Він може бути відмінною заміною листовому салату, а також гарною добавкою до пасты, піци, омлету.

Ляне насіння

Насіння льону — корисний для здоров'я серця продукт, в якому багато клітковини, марганцю, омега-3 і магнію. Насіння буде ідеальною добавкою в салати, смузі, а також допоможе привнести новий смак у вишківку.

Вівсяні пластівці

Навіть не знаємо, чи варто тут вихвалити цей продукт для здоров'я серця. Адже багато знають про його безсумнівну користь, причому для всього організму, не тільки серця. Багато їсти вівсянку на сніданок.

Бобові

Це відмінне джерело розчинної клітковини, вітамінів групи В, ніацину, фолієвої кислоти, магнію, кальцію та омега-3 жирних кислот. Квасоля, сочевиця, горох та інші продукти допоможуть знизити рівень «поганого» холестерину в крові, зменшити ризик розвитку хвороб серця. Бобові є відмінним продуктом для снітків, рагу, салатів, будь-яких інших страв.

Жирна риба

У всіх сортах жирної риби є омега-3 жирні кислоти, що здатні боротися з хворобами серця і судин. Їжте лосось, скумбрію, сардини, сьомгу — і буде вам здорове серце.

Домашні рослини з неймовірним ароматом Господині

Навряд чи знайдеться людина, яка при погляді на зелену квітучу рослину не відчула б, хай і невеликий, але позитивний вплив. Колір листя сприятливий для зору та нервової системи в холодну пору року, коли за вікном темні сіро-коричневі або білі фарби. Кімнатні ароматизатори в горщиках регулюють рівень вологості та чистоти повітря в приміщенні, поглинають важкі метали, відлякують комах і надають затишок атмосфері будинку.

Орхідея Онцидиум

Онцидиум — цікава і невибаглива орхідея. Свою популярність вона придбала завдяки формі квіток: танцюючих метеликів-лялечок червоних і жовто-коричневих відтінків. В ароматі квітів удовольняються шоколадні нотки, що посилюються в нічний час. Цей різновид любить світло, але йому необхідний захист від прямих сонячних променів.

Онцидиум не відрізняється особливими вимогами до догляду: комфортно себе почуває в діапазоні від 15 до 25 градусів тепла і при 40-процентній вологості. В осінній час необхідно влаштувати штучний період повного спокою, що передбачає припинення поливу. Досить легких обприскувань листків. З приходом весни догляд за красунею-орхідеєю повертається.

Лаванда

Декоративно-лікувальна рослина, яку з успіхом можна вирощувати на клумбах і у квартирі. При підборі горщика слід врахувати, що лаванда любить простір і інтенсивне харчування біля коренів, тому контейнер для неї підбирається об'ємом не менше 2-3 літрів.

Необхідна умова — зволоження листя при поливі та додаткове обприскування рослини в спекотні дні. Земляний шар не повинен пересихати. При зимовому стані спокою лаванду досить поливати раз на місяць. Ця міні-аптека здатна заспоко-

ювати рівносілля валеріані, послаблювати головні болі та спазми, позбавляти від різких перепадів настрою і знижувати перевтому мозку.

Кервель

У народі він відомий як дика петрушка, бутень, журница і кушир. Кервель — однорічна пряна трава з запахом анісу, петрушки та естрагону.

Рослина — рекордсмен по легкості вирощування навіть вдома: прекрасно почуває себе навіть у тіні, не боїться перепадів температури та не вимоглива до ґрунту. Її насіння можна посадити в будь-яку ємність.

Додатковий бонус: страви з подрібненою рослиною вітамінізовані та приємно пахнуть, тому можна здивувати гостей ароматизованими бутербродами, салатами, олією та майонезом.

Арабський жасмин

Це чагарник-лоза, яка обплітає будь-яку опору, як ліана. Витончений зовнішній вигляд жасмину, поєднання ніжно-білого і соковитого-зеленого в неперевершеному запахом привведуть в захват будь-якого власника рослини та любителя чаю. Квітки саме цього виду додають оригінальний смак і аромат напою.

Екзотичний вихованець світлолюбний, рекомендується ставити вазон на південно-західній або південно-східній стороні будинку і час від часу повертати, щоб крона зростає рівномірно. Для максимального цвітіння рослина має висвітлюватися не менше 16 годин на день, тому взимку знадобиться фітолампа.

Жасмин — любить вологу, він оцінить пульверизатор з теплою водою. У спекотні дні водні процедури особливо необхідні. Весняна обрізка куща дозволить посилити його пишність і декоративність.

Запахна герань

Багаторічна рослина з яскравими квітками та незвичайним запа-

хом, відома з незапам'ятних часів своїми цілющими властивостями: знеболюючими, антисептичними, бактерицидними, протівірусними, та антидіабетичною дією.

Герань підходить для власників квартир з вікнами на південь, оскільки не боїться сонця і не вимагає притінення. Більш того, на надлишок освітленості вона миттєво відгукнеться пишним листям і сильним ароматом.

А ось надлишку вологи рослина не потерпить, оскільки вона сама по собі накопичує вологу в стеблі та листках, тому збрикувати її потрібно в сильну спеку. Для формування густої крони і рясного цвітіння необхідний невеликий вазон і весняне видалення точки росту.

Гарденія

Декоративна і садова рослина для вулиці та дому. Поєднує красу візуальну з ароматерапією: запах гарденії схожий на аромат троянди і жасмину, що посилюється в нічний час доби.

Для вирощування є кілька правил: достатня кількість рідини, тепла і світла, постійне і регулярне обприскування теплою і м'якою водою. При цьому уникаємо попадання води на пелюстки і протягів. У весняно-літній період підходяща температура — 22-24 градуси, у зимовий — 16-20.

Отже, підбираємо улюблену рослину і тримаємо її у відповідному приміщенні. Для спальні, наприклад, не підходять квіти, інтенсивність аромату яких посилюється вночі. Їх краще розташувати в робочому кабінеті в ігровій або вітальні кімнаті. А в кухні можна поселити пряно-ароматних жителів, які перебивають неприємні запахи.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail: farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 2083903 Тираж 11958.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
© Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

«Зелений туризм» стає модним явищем у світі. В Україні активно розвивається сільський або аграрний туризм – відпочинок на фермі або в колоритному селі з традиціями та історією. Подібних пропозицій сотні по всіх областях України. Яке майбутнє в таких ініціатив, скільки коштує подібний відпочинок та що необхідно для його розвитку, розповідає голова правління Спілки сільського зеленого туризму в Україні Володимир Васильєв.

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ: приховані можливості

Чого не вистачає, аби Україна стала центром «зеленого туризму»?

В Україні це явище поки що не поширене, але в Європі набуло популярності – там в післявоєнний період піднімали економіку сіл за допомогою політики щодо розвитку «сільського туризму», розповідає Володимир Васильєв.

У першу чергу, завдання сільського туризму – подолання проблем, пов'язаних із зайнятністю жителів села.

«В Україні про це почали говорити в останні кілька років після підписання Угоди між Україною та ЄС, в якій йде мова про сільський розвиток. А сільський розвиток – це родина, яка проживає в сільській місцевості, сільськогосподарське виробництво, в тому числі культура, традиція, гастрономія, сільський туризм – це має бути політика, яка лише починає впроваджуватися», – зазначає голова правління Спілки сільського зеленого туризму в Україні.

Хіба це не нудно – відпочивати у селі? Це корисно, цікаво і незвичайно, стверджує голова спілки.

«Це – спостереження за тваринами в природному середовищі, прогулянки велосипедом, екологічними стежками, катання на конях, рибалка. До того ж, місцеві люди творчо підходять до створення атмосфери. Створюють, наприклад, лабіринти в кукурудзяному полі», – наголошує Володимир Васильєв.

Особливо цікавим такий відпочинок буде для дітей, які весь час перебувають у місті.

«Якщо з'їсти з печі справжній український борщ або богач на Закарпатті, або те, що готується в кожному регіоні в печі, в глиняному горщику, дерев'яними ложками... Тобто відтворення того побуту і того часу, який був колись – це дуже цікаво для людей з міста», – додає він.

Скільки треба вкласти і скільки можна заробити на відпочинку в селі?

Володимир Васильєв стверджує, що розпочати залучення туристів до сільського відпочинку можна без стартового капіталу. На базі тих умов, якими вже володіють селяни або ж, як зробили в сусідніх країнах, віддавали підприємцям покинуті села за копійки для відновлення. І капіталовкладень тут великих не треба,

якщо люди згуртуються в певному селі, стверджує він.

«Давайте візьмемо Черкаську, Чернігівську область – там природні місця гарні і минуті села та будинки. Наші сусіди білоруси, умовно за одну гривню, віддавали підприємцям таке село, але за умови, що вони збережуть автентичність цього села для туристів».

У сфері сільського туризму існує система категоризації – певний рівень якості послуг, які пропонуються в сільських садибах, відповідно до досвіду Європейського союзу.

«Є три категорії – від базового до найвищого третього: три квіточки за аналогією із зірочками в готелях. На базовому рівні мінімальна вартість ліжка-місця – 70 гривень на добу. Середня вартість ліжка базового рівня – 80-120 гривень. Харчування тут – 150 гривень на день, триразове харчування. Якщо взяти найвищий рівень: це Wi-Fi, гаряча вода, телевизор, душ, камін, то тут може бути від 200 до 800 за добу, залежно від того, в якому місці вони розташовані. Це вже котеджі, вілли із басейнами та сучасними послугами», – зазначає Володимир Васильєв.

Сім'я фермерів, каже він, може отримувати постійні 20-30% доходу від сільського туризму до основної діяльності.

Хіба реклама і розваги – не головне?

Реклама є вкрай важливим елементом для розвитку туризму на селі.

«Це питання кластерної моделі: ті, хто виробляє сир, вино, надає послуги проживання, харчування, об'єднуються і створюють, наприклад, один сайт. Якщо хтось хоче розпочати такий бізнес в селі, можна звертатися і до нас. Наша головна місія – надавати знання і просувати їх на ринок. Ми маємо сайт, там є система категоризації та все, що стосується політики розвитку. До нас з таким запитанням багато хто звертається, вони сьогодні вже успішні», – пояснює Васильєв.

А от якщо немає розважальної програми, мало хто захоче відпочивати в такому місці. І фестивалі не мають проходити раз на рік, а повинні бути регулярними, вважає він.

«Ми вчилися свого часу в Ірландії: звичайне село, звичайний розвалений замок, який трохи реконструювали. І проводять

там бал в середньовічному замку. А за замком навколишні села здають вілли, які заселяються туристами, які на певний час кожний день ідуть на цей бал. А там показується, як в XI сторіччі руками брали м'ясо, їли з дерев'яного посуду, це все поєднано із фольклором та ремеслами. Туристи залучаються до дійства, яке мало місце в XI столітті», – згадує Володимир Васильєв.

Має бути легенда, бренд і слоган, який треба ще і захищати, вважає голова Спілки сільського зеленого туризму в Україні. «А нам не треба копіювати, кожен наш регіон характерний подія, які відбувалися 50, 100, 200 років тому в цьому місці. Треба підняти цю історію, створити з цього туристичний продукт, і це буде родзинка села», – додає він.

Де в Україні найбільше пропозицій щодо відпочинку у селі?

Попереду – чотири області західної частини України: Івано-Франківська, Львівська, Закарпатська і Чернівецька області, зазначає голова правління Спілки зеленого туризму в Україні. На сьогодні там від 100 до 400 садиб в кожній області, які приймають туристів, додає він, і це не лише через природні умови.

«Вони ближчі до кордону, там було дуже багато європейських програм міжнародних донорів щодо розвитку туризму, залучення сільського населення у гірських місцевостях, розвиток гастрономії», – зауважує Васильєв.

Насправді цікаві пропозиції є в усіх частинах України – це і Шевченківські місця у Черкаській області, трипільська культура неподалік від Києва, колорит Бессарабії на Одещині, місця козацької слави на Хортиці, а також у Дніпропетровській області – поблизу села Петриківка.

Власник козацького хутору «Галушківка» на Дніпропетровщині Володимир Виборний розповідає, що в своїх межах вони намагаються зберегти автентичну архітектуру, проводити для гостей майстер-класи із всевітнього відомого петриківського розпису, гончарства і створення ляльок-мотанок. Пригощають стравми традиційної кухні цієї місцевості й проводять фестивалі, народні гуляння та святкові вечори. «Активно приїжджає Харків, Запоріжжя, Дніпро, звісно, і приїжджають іноземці – переважно компанії привозять своїх бізнес-партнерів», – зауважує Володимир Виборний.

У роботі на хуторі та під час святкових заходів задіяно приблизно 10 відсотків села, яке є невеликим, зазначає власник.

«Має бути розуміння від влади, що сільський туризм – це соціальне явище, можна сказати, соціальне підприємництво, і цей напрямок може врятувати село», – вважає Володимир Виборний.

Чому Західна Україна – попереду?

Голова правління Спілки сільського зеленого туризму в Україні Володимир Васильєв пояснює це наступними факторами: 1. Є кращою взаємодія органів влади на різних рівнях.

2. Потужні громадські організації, які писали пропозиції і отримували грантову допомогу.

3. Є бажання власників садиб не бути конкурентами. Останні 15-20 років вони конкурували, а тепер почали об'єднуватися у моделі в формі кластера. У центрі цього кластера – або гастрономічні елементи, або виноробство, або сироваріння, чи якісь етнічні напрямки. Такі об'єднання кластерів, де присутні влада, бізнес та наука, є більш успішними моделями.

Чи є фінансова підтримка у сільського туризму?

«Програм державних немає, на жаль. Але є політика щодо децентралізації. Ми бачимо, що місцеві територіальні громади, знаючи свої ресурси, впроваджують стратегії розвитку сільського, аграрного та екологічного туризму», – зазначає голова правління спілки.

Сільський туризм – це територія села, аграрний – особисте селянське фермерське господарство, екологічний – природно-заповідна зона, біосферні заповідники тощо, пояснює він. Дуже багато міжнародних фондів надають допомогу в цьому напрямку, зокрема USAID, зауважує спеціаліст. Необхідно слідувати за оголошеннями конкурсів і змагатися за кошти, надсилаючи свої проекти.

Чого не вистачає, аби Україна стала центром «зеленого туризму»?

Україна може і повинна стати центром «зеленого туризму», переконані фахівці. «Сто національностей в українських селах проживають, маємо автентичну культуру, дуже класні традиції, ремесла, гастрономію, в нас відроджуються рецепти страв, харчів, які колись готувалися нашими прадідами, тобто в нас є що показати.

Автентичність саме цього продукту має бути цікавою і для іноземців, і для містян, для дітей, які живуть в багатоповерхівках, серед асфальту. Побачити живу корову, знайти яйце, яке курка знесла, з'їсти з гряди живу ягоду і так далі», – пояснює гість програми «Свобода в деталях». Головна перешкода на цьому шляху – це відсутність на центральному рівні розуміння важливості підтримки та створення політики для розвитку цього виду діяльності, вважає Володимир Васильєв.

«Одні вважають, що сільський туризм – це бізнес, і людина з Києва, наприклад, має побудувати там котеджі, а сільські люди мають бути найняті. Але все навпаки, сільський туризм – це коли всі задіяні: коли одне ліжко-місце забезпечує розвиток діяльності, бо має з'явитися кав'ярня, магазин, оренда чогось, тобто 6-7 видів бізнесу з'являється», – наголошує він. «Необхідно створити правові умови, щоб це ліжко-місце з'явилося будь-де, необхідно полегшити цей процес і створити пільгові умови», – переконаний Володимир Васильєв.

За інформацією інтернет-сайтів.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна
у будь-якому поштовому відділенні
області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.